

רחל מרחלת על כל העולם

מחפשים את האשה

החיפוש אחר אשה מתאימה לרב איי סר אינטרמן נמשכים. הוא בן שמונים וארבע.

המועמדת האחרונה היתה **ביולה**, אל-מנתו של הרב יעקב קוטלר. אבל משום מה נדחתה מועמדותה. כשהוא יצא לאמריקה, נעשו נסיונות נואשים לחפש את האשה בתוך היהדות החרדית שם. אבל החיפושים לא העלו שום דבר.

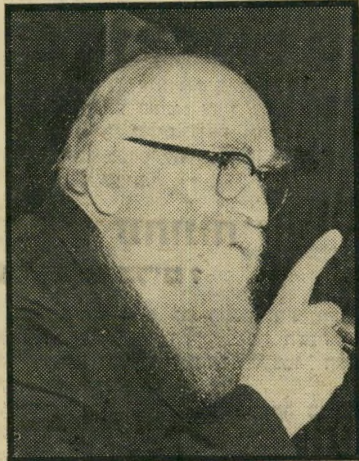
כשהוא חזר ארצה, דובר על נשואין עם אשתו של שר דתי לשעבר. אבל האשה, התמירה והיפה, עדיין צעירה מדי. החיפוש שם נמשכים.

הרב אונטרמן היה נשוי עד לפני שתיים עשרה שנה לאשת נעוריו. היו לווג חיים יפים מאד, מסודרים, וגולדו להם חמישה ילדים.

אחרי שנפטרה אשתו, נשאר הרב זמן

רב אלמן, בודד. ילדיו גדלו, עזבו אותו, התחתנו, התפזרו בארץ. כשביתו, שהיה תמיד מלא מפהלפה התרוקן, הוא נשא אשה שניה, יהודיה צנועה, משכילה, עשירה, אמריקאית, בת שישים ושש, בשם **אסתר פייגין**.

בין הזוג החדש נוצרו הבנה וידידות עמוקה מאוד. הרבנית אסתר היתה אשת שיחה נעימה, וכל ידידי הזוג היו זוכים אצלה לאירוח מושלם. בינתיים גולדו לרב

הרב אונטרמן

נכדים, שהיו קשורים לסבתא כמו לסבא, והבית של הרב היה שוב מלא באור ושמחה.

במשך כל שנות נשואיה היה לאסתר תחביב מעניין. היא אספה בקבוקונים של משקאות חריפים. היא היתה מבריקה, מצח

צחת ושומרת אותם בארון מיוחד. הרב אונטרמן, שהיה גא בזה ובכל מעשיו, היה גא כמוה באוסף הבקבוקונים שלה, והציגם בפני כל אורחיו.

לפני שנתיים, בערך, חלתה הרבנית וי-הוכנסה לבית-החולים. הרב אונטרמן ישב לידה ימים ולילות, עודד אותה, נחם אותה, וחיכה שתקום מחוליה. זה היה בימים שלפני פתיחת הקונגרס הציוני. הרב היה אחד ממשתתפיו, וברגעי הפנאי, כשאש-תו החולה היתה נרדמת, הוא היה יושב לאור המנורה, מכין את נאמו לזכור פתיחת הקונגרס.

יום הפתיחה הגיע. הרב נפרד מאשתו, הבטיח לחזור אחרי כמה שעות ונסע לירושלים, לבנייני האומה, שהיו מקושרים בגללים ומלאים המון רב. האחרונה היתה חגיגת מאד, ונאמו של הרב אונטרמן התקבל בתשואות סוערות.

כשהנאום הסתיים, הוא ירד מעל הבמה. שלח מיוחד לקח אותו לפינה שקטה — וסיפר לו שאשתו נפטרה. היא מתה בזמן נאומו.

אחרי תקופה קצרה נבחר הרב איסר אונטרמן לרב ראשי. בתור רב ראשי הוא קיבל דירה מפוארת של שנים-עשר חדרים, מכונת פלימות' כחולה ארוכה, מספר 145. אורחים, מוזמנים ואנשי-יד וידינה נהרו אליו מכל קצות הארץ.

הוא היה זקוק למישהו שיעזור לו לארח את האורחים, מישהו שידאג לבית הגדול ולכל הסידורים שבו. הוא היה זקוק לאשה. אלא שהוא היה עייף כבר, ובגיל כזה, נשואין שלישיים הם דבר מסוכן.

בינתיים עובדים בשבילו זוג הונגרים, בעל ואשה. הוא כשמש והיא כמנהלת-משק הבית. כשהם נעדרים, הוא מגיש בעצ-מו את הכבוד לאורחים, ומקורביו וידידיו ממשיכים לחפש לו את האשה המתאימה.

המלכה שלא הוכתרה

לאבא של עליזה שדה יש מלכת-יופי בביה, וזה דבר מאוד מתייב. אי-אפשר להיות סתם בעל מספרה ברחוב בן-יהודה, כשיש מלכת-יופי אמיתית בבית, צריך להי-ית ראוי למעמד הרם.

לכן, בהשפעת המעמד, הוא לקח עשרת אלפים לירות ישראליות, והשקיע אותן ב-

למאות הנוסעים שצריכים היו להגיע ל-טיול. הגיעה מלכת-היופי של שנת 1965, עליזה שדה. הגיעה אחותה של מלכת-היופי, הגיעה האמא של מלכת-היופי. חוץ מזה הגיעו עוד מאה איש.

הטיול החל, ועליזה שדה, האטרקציה שלו, היתה צריכה להתחיל להתגלות, וכדי לאפשר למוזמנים לגלות אותה, נערכה לכ-בזבז בחירת מלכת-היופי של המסע.

בתחרות השתתפו כמה מתחרות חשובות מאוד, כולן מלכות לא פחות ממנה. השתתפו בה יהודית פרי, ואחותה דליה פרי, השתתפו רחל גרוסמן, סגנית מלכת המים וסגולה גוהר, מלכת החן של 66, ועוד ועוד.

עליזה שדה, המלכה של המארגן, היתה לבושה הכי יפה והכי בולטת מכולם, בשמ-לה שחורה עם חולנים לבנים והרבה קי-שטים. אבל זה לא עזר לה. מלכת המסע נבחרה דווקא אחותה של יהודית פרי, ש-קיבלה במקום עליזה את הפרס: כרטיס-טיסה לאירופה.

אבל אם בנשף הבחירה לא בלטה עליזה, נשאר לה הרבה הזדמנויות אחרות. אלא שגם את שאר ההזדמנויות תפסה לה. כולם גנבו לה את ההצגה. מה שלא גנבו פרי הקטנה וכל שאר מלכות-היופי, גנבה אשה בשם **פולדה וינבויז**, עקרת-בית בת 52 מתל-אביב, אשה נשואה ללא ילדים. פולדה לא היתה אף פעם מלכת-יופי, וגם עכשיו היא לא. במסע איש לא חתר בה בתור כזאת, אבל כולם התעניינו בסיפורים שלה, יותר מאשר בפנים של המלכות.

"אני שוכבת במיטה", היא סיפרה בבוקר כשהיא נאנחת ונושמת ונושפת, "עם תח-תונים. בלי חזייה. היה חם, מה אתם צו-חקים. כשהם אי-אפשר לבלוש חזייה. ומה אני רואה פתאום, מישהו פותח את הדלת,

פולדה

טיול של אניתי בינו לאורך חופי ישראל. הדבר נעשה בהשפעתה המבורכת של מל-כת-היופי, שעמדה להיות האטרקציה של הטיול. החגים הגיעו, בינו עמדה בנמל וחיכתה

הדיינים הנוודים

האבא דיין, חזר מסיילון עייף ושבע תלאות. הוא אמנם שזוף, בכל חלקי הגוף, רזה, אבל כל המרץ הידוע שלו, בשטחים הידועים בציבור, נעלם. הוא הפך יושב-בית, איש-משפחה רציני.

רות דיין גם היא הגיעה ארצה מטיול ארוך במזרח הרחוק. בזמן שבעלה חקר את דרכי הלחימה האמריקאים בווייטנאם, היא חקרה את דרכי הבישול ותעשיית משקל-הבית במזרח.

עכשיו ההורים בבית, אבל הילדים ממשי-כים להסתובב בכל פינות העולם. יעל דיין יושבת לה-ביוון, עם אחוב-לבה, הבמאי **קקיאניס**, הידוע באהבתו לגבלים בלבד.

זממן לזמן: היא אמנם קופצת לארץ כדי לעזור לישראלים לבחור בבחירות, או כדי לעזור לאבא שלה להשתתף ברפ"י, אבל רוב הזמן היא נמצאת עם האובה.

ליעל יש את, **אסא**, אחד המוכשרים במשפחה. הוא הולך בדרכי אחותו, כותב שירים וטיפודים. הוא עשה בחינות בגרות

אסא בפעולה

לעצמו, ללא עזרה, ומנבאים לו עתיד יותר גדול ויותר מעניין משל אביו.

לאסא דיין יש חברה יפהפיה. קוראים לה **אתרונה מלכין**. היא לומדת איתו באוניברסיטה, ולמרות שהיא צעירה ממנו בשנה, והוא רק בן 21, כבר מדברים ב' חוגים הפוליטיים על חתונה קרובה בבית דיין.

לקראת החגים הזמינה האחות הגדולה את האח הקטן שלה לבקר אותה ביוון. האח בא והביא את ידידתו, בעזרת שני כרטיסים ששלחה להם האחות, וביוון השתתפו שניהם כנציגים בסרטו של הידיד של יעל דיין. אומרים שלצורך זה הם נידלו שניהם זקן ושערות ארוכות, אבל זה לא בטוח.

בכל המשפחה הנוודת הזאת יש בן אחד רגיל: **אורי**. הוא נשוי **לאביגיל**, גיטת נחמדה, אבל לילדה בת שנה וחצי, יושב בנהלה וחי על חקלאות. מישהו בכל זאת צריך להמשיך את המסורת ההיא.

והולך למיטה של השכנה שלי. מה זה, ישר למיטה. כמעט צעקתי, אבל פחדתי שהוא יבוא גם למיטה שלי.

"הוא היה כמה זמן במיטה שלה, ואחר כך הוא יצא. אני כמעט נרדמתי ופתאום אני שומעת עוד מישהו נכנס בקשקש. הייתי בטוחה שהוא בא אלי, אז גם הוא ניגש למיטה של השכנה שלי, והיה שם. אחר-כך הוא יצא ועוד מישהו דפק בדלת. היי-חיי בטוחה שזה בא-אלי וצעקתי: מי שם. אז הוא נבהל והלך.

אלה הם הסיפורים המעניינים שסיפרה פולדה בבוקר, והיא עוד הוסיפה להם: "יש לי הוכחות. מצאתי קופסת אסקוט בבוקר", והיא גם הראתה, לכל מי שרצה לראות, את השכנה הצעירה שלה הנאשמת.

ביום השני לטיול היא הלכה לקפיטן היפה ביותר של הצי הישראלי, **נמרוד אשל**, להתלונן בפניו על הפריצות בא-נייה, ועוד רבים רבים אחרי הטיול היא תספר על כך לכל מי שיוזמן בדרכה.

הפנים המעניינים ביותר בעולם

האיש המפחיד ביותר בעולם הושיט אליה יד ארוכה, שממנה יצאה אצבע גדולה ו-שמנה. "את", אמר לה האיש המפחיד, "מי את?"

מירה מוצרי הספרית לא פחדה. היא לא פוחדת משום במאי, אפילו אם הוא **אלפרד היצ'קוק** הגדול והמפחיד.

המיקרה המפחיד אירע לה במלון הילטון, בשעת הקונטייל שנערך בין היצ'קוק למור-מיני הישראלים. היא באה לשם בלוויית ידידה, העתונאי **עמנואל בריקדמא**, וכמו כל שאר המוזמנים הסתכלה בהתעני-ינות רבה איך האיש הגדול אוכל כריכים, איך הוא שותה מיץ, איך הוא מעשן ומדבר, עושה תנועות עם הפה ועם הידיים ועם העיניים.

המלווה שלה התעניין יותר בה מאשר בנושא הקונטייל. הוא אחז בידה כל הזמן, ושמר עליה מכל משמר. אחר כך כולם קפאו על מקומם והיצ'קוק סיפר להם קצת על היצ'קוק. וכשהיצ'קוק גמר לספר על היצ'קוק הוא שאל את הקהל הרב והסגנוני: "האם יש למישהו שאלות?"

איש לא ענה. ואז הרים האיש את האצבע המפורסמת שלו והניח אותה על מירה: "את", הוא אמר, "האם יש לך איזשהן שאלות?"

מירה הודתה שלא. "חבל", חזר ואמר היצ'קוק מבלי להוריד את האצבע המאיימת שלו, "כי יש לך פנים מאוד מעניינים."

מירה לא פחדה, אבל היא היתה קצת נבוכה. "מי את?" חזר האיש על שאלתו, ומירה אמרה שקוראים לה מירה. הוא לחץ לה את היד ואמר שקוראים לו היצ'קוק.

אחר כך היא לחצה את ידי אשתו של היצ'קוק, והיצ'קוק הגדול מילמל לעצמו עוד פעם נוספת: "איה פנים מעניינים." אחרי זה לקח אותה עמנואל בר קדמא בחזרה תחת חסותו.

היצ'קוק הגדול הושיט שוב את ידו והי-מפורסמת ושם אותה על **יעל אביב**. "אתו", הוא אמר לה, "יש לך פנים של שחקנית קולנוע. פנים יפים מאוד, אבל באמת יפים מאוד, מי את?"

כבר היה בטוח לגמרי שלהיצ'קוק יש שתי שחקניות חדשות לעתיד, ואז שם היצ'קוק המפורסם את אצבעו הגדולה על אשתו הגדולה והשמנה של בעל בית קולי-נוע ידוע, ואמר לה: "את, כמה שאת יפה, באמת איזה יופי." והמשיך הלאה.

כעבור שתיים שלמות של קונטייל, הפכו כל נשות הערב לנשים היפות ביותר והמעני-ינות ביותר בעולם. ואין ספק שכל אחת מהן תלך כמה וכמה פעמים לראות את סרטו של הידיד שלהן כשיגיע ארצה, ותסי-חוב איתה את כל מכריה וידידיה.